

Høringsnotat

Forslag til ny forskrift om opprinnelsesgarantier

Innhold

Høringsnotat	0
Forslag til ny forskrift om opprinnelsesgarantier.....	0
1 Hovedinnholdet i høringsforslaget	3
2 Bakgrunn, gjeldende ordning og behovet for utvidelse	3
2.1 Bakgrunn	3
2.2 Gjeldende ordning for opprinnelsesgarantier.....	3
2.2.1 Bruksområde for opprinnelsesgarantier.....	4
2.3 Behovet for utvidelse av ordningen	4
3 Gjeldende rett.....	5
4 Nærmere om forslaget til ny forskrift	5
4.1 Forslag til tittel og struktur i ny forskrift.....	5
4.2 Flere produksjonsanlegg kan søke om godkjenning for å delta i opprinnelsesgarantiordningen	6
4.3 Koblinger mellom opprinnelsesgarantier og dokumentasjon på oppfyllelse av bærekrafts- og utslippsreduksjonskriteriene	6
4.4 Anlegg som kan søke godkjenning	7
4.5 Krav til minimum månedlig måling	8
4.6 Rapportering og verifisering av produksjon for tildeling av opprinnelsesgarantier.....	9
4.6.1 Biogass	9
4.6.2 Fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse	10
4.6.3 Varme og kjøling	10
4.7 Register for opprinnelsesgarantier.....	10
4.8 Annet.....	11
4.8.1 Plikt til å publisere årlig restenergimiks.....	11
4.8.2 Samsvar med standarden CEN-EN 16325	11
5 Økonomiske og administrative konsekvenser	11
5.1 Produsenter.....	11
5.2 Registeransvarlig	12
5.3 Forbrukere og næringsliv	13
5.4 Myndigheter.....	14
6 Kommentarer til de enkelte bestemmelsene	14
6.1 Forskriftens tittel	14
6.2 Kapittel 1 Formål, virkeområde og definisjoner	15
6.2.1 Til § 1 Formål	15

6.2.2	Til § 2 Virkeområde.....	15
6.2.3	Til § 3 Definisjoner	15
6.3	Kapittel 2 Kategorier og innhold	17
6.3.1	Til § 4 Kategorier av opprinnelsesgarantier	17
6.3.2	Til § 5 Godkjennelse og kategorisering av anlegg.....	17
6.3.3	Til § 6 Innhold i opprinnelsesgarantier for elektrisk energi	18
6.3.4	Til § 7 Innhold i opprinnelsesgarantier for elektrisk energi fra høyeffektiv kraftvarme ..	19
6.3.5	Til § 8 Referanseverdier for høyeffektiv kraftvarme	19
6.3.6	Til § 9 Innhold i opprinnelsesgarantier for gass.....	20
6.3.7	Til § 10 Innhold i opprinnelsesgarantier for varme og kjøling	20
6.4	Kapittel 3 Utstedelse og administrasjon av opprinnelsesgarantier.....	20
6.4.1	Til § 11 Utstedelse av opprinnelsesgarantier.....	20
6.4.2	Til § 12 Måling og godkjent produksjon	21
6.4.3	Til § 13 Register for opprinnelsesgaranti	22
6.4.4	Til § 14 Innløsning av opprinnelsesgarantier	22
6.4.5	Til § 15 Publisering av årlig restenergimiks.....	23
6.5	Kapittel 4 Finansiering og gebyr	23
6.5.1	Til § 16 Finansiering og gebyr	23
6.6	Kapittel 5 Tilsyn, kontroll og dispensasjon	24
6.6.1	Til § 18 Pålegg	24
6.6.2	Til § 19 Overtredelsesgebyr	24
6.6.3	Til § 20 Dispensasjon	25
6.7	Kapittel 6 Ikrafttredelse.....	25
6.7.1	Til § 21 Ikrafttreden	25
7	Forslag til forskrift om opprinnelsesgarantier for produksjon av fornybar energi (forskrift om opprinnelsesgarantier)	25

1 Hovedinnholdet i høringsforslaget

Energidepartementet foreslår ny forskrift om opprinnelsesgarantier.

Forslaget innebærer at ordningen utvides, slik at også produsenter av biogass, fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse, varme og kjøling, på anmodning kan få utstedt opprinnelsesgarantier.

2 Bakgrunn, gjeldende ordning og behovet for utvidelse

2.1 Bakgrunn

En opprinnelsesgaranti dokumenterer at en gitt mengde energi er produsert fra en spesifisert energikilde til spesifisert tid og sted. Opprinnelsesgarantier er dermed en merkeordning som gir produsentene mulighet til å kunne dokumentere overfor sluttkundene at en gitt mengde energi er produsert fra fornybare energikilder. Produsenter som selger opprinnelsesgarantier, får samtidig en ekstra inntekt fra sin fornybare energiproduksjon.

Ordningen med opprinnelsesgarantier ble først innført i EU i 2001 med EUs fornybardirektiv (direktiv 2001/77/EF). Ordningen ble gjennomført i Norge i 2008, og er senere videreført og oppdatert gjennom implementeringen av fornybardirektivet fra 2009.

2.2 Gjeldende ordning for opprinnelsesgarantier

Gjeldende ordning for opprinnelsesgarantier omfatter produksjon av elektrisitet. Nesten all kraftproduksjon i Norge selges med opprinnelsesgarantier. I 2024 ble det utstedt 152 TWh opprinnelsesgarantier av en fornybar kraftproduksjon på 155 TWh. Av strømmen som er kjøpt i Norge i 2024 ble 34 TWh kjøpt med opprinnelsesgarantier.

Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) er ansvarlig for å godkjenne produksjonsanlegg i ordningen og er tilsynsmyndighet. I Norge er det Statnett SF (Statnett) som av Energidepartementet er utpekt som registeransvarlig for opprinnelsesgarantier for elektrisitet.

Som registeransvarlig står Statnett for utstedelse og innløsning av opprinnelsesgarantier for elektrisitet gjennom registeret Norwegian Energy Certificate System (NECS). Opprinnelsesgarantier kan selges på tvers av landegrenser i Europa. For å tilrettelegge for at Norge kan delta i den europeiske handelen med opprinnelsesgarantier, er Statnett medlem av Association of Issuing Bodies (AIB). AIB har, sammen med sine medlemmer, utarbeidet European Energy Certificate System (EECS). EECS er et regelverk som sikrer at handel med opprinnelsesgarantier er basert på en felles standard, i samsvar med EUs fornybardirektiv. Under EECS-reglene har hvert land sin egen domeneprotokoll¹. EECS-reglene er ikke direkte juridisk bindende for Norge, men blir indirekte bindende ettersom Statnett har valgt å organisere seg gjennom AIB.

Opprinnelsesgarantier er et såkalt «book and claim»-system. Dette er et system hvor omsetning og bruk av opprinnelsesgarantier ikke følger den fysiske flyten av det underliggende produktet. Det betyr at en opprinnelsesgaranti utstedt for kraftproduksjon i EU/EØS kan innløses og brukes til dokumentasjonsformål i alle EU-/EØS-land uavhengig av fysisk flyt av elektrisitet. Markedet for

¹ [Domain Protocols | AIB](#)

opprinnelsesgarantier fra elektrisitet er i dag et likvid internasjonalt marked og i 2025 ble det innløst nesten 1000 TWh med opprinnelsesgarantier fra elektrisitet i EU/EØS². For gass er det et internasjonalt marked for opprinnelsesgarantier, men betydelig mindre enn det for elektrisitet. For varme og kjøling er det ikke etablert et internasjonalt marked, slik at mulig omsetning av opprinnelsesgarantier er begrenset til et innenlandsmarked.

2.2.1 Bruksområde for opprinnelsesgarantier

En opprinnelsesgaranti dokumenterer at en gitt mengde energi er produsert fra en spesifisert energikilde til spesifisert tid og sted. En sluttbruker, eller en annen aktør på vegne av en sluttbruker, kan kjøpe og innløse opprinnelsesgarantier for å vise en preferanse for fornybar energi. Innløsning av opprinnelsesgarantier gjøres i registeret NECS og betyr at opprinnelsesgarantiene slettes og ikke kan omsettes videre eller brukes til andre formål. Når opprinnelsesgarantiene er innløst, får sluttbrukeren et elektronisk bevis som dokumenterer hvilke opprinnelsesgarantier som er slettet og til hvilket formål. En virksomhet kan bruke opprinnelsesgarantiene til å dokumentere fornybaregenskaper for egen energibruk. Dette kan inngå i virksomhetens klimarapportering (scope 2)³ som omfatter utslipp som ikke oppstår i egen virksomhet, men hos energileverandøren.

Opprinnelsesgarantier må ikke forveksles med dokumentasjon på oppfyllelse av bærekrafts- og utslippsreduksjonskriterier for fornybare brenslers etter artikkel 25-30 i fornybardirektiv 2018. Opprinnelsesgarantier kan ikke benyttes til for eksempel å oppfylle nasjonale forpliktelser til fornybarandel, i EUs klimavotesystem EU ETS eller gi fritak for veibruksavgift og CO₂-avgift. Se kapittel 4.3.

2.3 Behovet for utvidelse av ordningen

Energidepartementet foreslår en ny forskrift for at norsk regelverk skal være i samsvar med direktiv (EU) 2018/2001 (fornybardirektiv 2018). Fornybardirektiv 2018 ble innlemmet i EØS-avtalen 11. juli 2025. Den nye forskriften forventes å tre i kraft 1. juli 2027.

Artikkel 19 gir regler om opprinnelsesgarantier, og har fått et videre virkeområde enn i tidligere fornybardirektiv. I 2009-direktivet kunne opprinnelsesgarantier utstedes til produsenter av elektrisk energi fra fornybare energikilder. Det utvidede virkeområdet i 2018-direktivet innebærer at opprinnelsesgarantier kan utstedes også til produsenter som har produsert gass og varme og kjøling fra fornybare energikilder, i tillegg til produsenter av elektrisk energi fra fornybare energikilder.⁴

For å være i tråd med artikkel 19 i fornybardirektiv 2018, er det behov for å utvide gjeldende ordning for opprinnelsesgarantier i Norge. Formålet med utvidelsen av opprinnelsesgarantiordningen er å sikre at flere energibærere produsert med fornybare energikilder, utover elektrisitet, kan få utstedt opprinnelsesgarantier. Utvidelsen sikrer også at aktører som vil kjøpe og innløse opprinnelsesgarantier for sitt forbruk fra andre energivarer enn elektrisitet, får mulighet til dette.

Utvidelsen åpner for at det kan tildeles opprinnelsesgarantier for følgende nye typer produksjonsanlegg:

² [EECS GO Statistics | AIB](#)

³ Green House Gas Protocol (GHG-protokollen) deler utslipp inn i tre kategorier, kalt Scope 1, 2 og 3. Scope 2 er indirekte utslipp fra kjøpt energi. [Homepage | GHG Protocol](#)

⁴ Se artikkel 19 nr. 1 og nr. 2 i sammenheng med nr. 7 i fornybardirektiv 2018.

- Produksjonsanlegg for biogass
- Produksjonsanlegg for fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse
- Produksjonsanlegg for varme og kjøling

Forslaget til ny forskrift i forbindelse med utvidelsen av ordningen skal oppfylle kravene i standarden CEN-EN 16325 (CEN-standard). I henhold til fornybardirektivet er det et krav at nasjonale regler som regulerer opprinnelsesgarantier oppfyller kravene i denne standarden. Standarden gjennomgikk en større revisjon som ble publisert i 2025 til blant annet å inkludere gass, varme og kjøling.

3 Gjeldende rett

Regelen om utstedelse av opprinnelsesgarantier for elektrisitet følger av energiloven § 4-3. Ordningen for opprinnelsesgarantier er nærmere regulert i forskrift om opprinnelsesgarantier for produksjon av elektrisk energi.⁵

Forskriften gir det rettslige grunnlaget for utstedelse, overføring og innløsning av opprinnelsesgarantier for elektrisk energi som har blitt produsert i Norge. Forskriften er gitt med hjemmel i energiloven § 4-3 første og fjerde ledd og § 10-6, og ble fastsatt av Energidepartementet 14. desember 2007. Statnett er av Energidepartementet utpekt som registeransvarlig for elektrisitet. Som registeransvarlig utsteder Statnett de aktuelle opprinnelsesgarantiene. NVE er ansvarlig myndighet for ordningen, og må godkjenne det enkelte produksjonsanlegg før Statnett kan utstede opprinnelsesgarantier.

Forskriften gjennomfører EU-regler om opprinnelsesgarantier som har blitt tatt inn i EØS-avtalen.⁶ Tidligere har regler om opprinnelsesgarantier vært gitt i direktiv 2004/8/EF (CHP-direktivet), Europakommisjonens gjennomføringsbeslutning 2011/877/EU, og direktiv 2009/28/EF (fornybardirektiv 2009). Disse er nå erstattet av direktiv (EU) 2018/2001 (fornybardirektiv 2018), direktiv 2012/27/EU inkl. endringer fra direktiv (EU) 2018/2002 (energieffektiviseringsdirektivet), og delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/2402.

4 Nærmere om forslaget til ny forskrift

4.1 Forslag til tittel og struktur i ny forskrift

Departementet foreslår en ny tittel på forskriften som følge av utvidelse til flere energibærere. Ny tittel er foreslått å lyde: «Forskrift om opprinnelsesgarantier for produksjon av fornybar energi».

Videre foreslår departementet materielle endringer i forskriften som også fører til endringer i struktur og oppbygning. I tillegg ser departementet fordelene av å innføre kapitler for å bedre leservennligheten og sikre en lettere tilgjengelig forskrift for brukerne. Det har også vært gjennomført et arbeid med å tydeliggjøre språket i forskriften.

Forslaget til ny forskrift om opprinnelsesgarantier har følgende struktur:

1. Formål, virkeområde og definisjoner

⁵ [FOR-2007-12-14-1652](#).

⁶ [EØS-avtalen vedlegg IV](#).

2. Kategorier og innhold
3. Utstedelse og administrasjon av opprinnelsesgarantier
4. Finansiering og gebyr
5. Tilsyn, kontroll og dispensasjon
6. Ikrafttredelse

4.2 Flere produksjonsanlegg kan søke om godkjenning for å delta i opprinnelsesgarantiordningen

Departementet foreslår at utvidelsen av ordningen for opprinnelsesgarantier omfatter anlegg for produksjon av biogass, fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse og varme og kjøling. De ulike kategoriene er nærmere angitt i forslag til forskrift § 4.

Departementet foreslår at det er Norges vassdrags- og energidirektorat som på bakgrunn av søknad, kan godkjenne og kategorisere produksjonsanlegg i samsvar med § 4 til ordningen for opprinnelsesgarantier. For å legge til rette for en mer effektiv godkjenningsprosess, foreslår departementet at det settes krav til nye produsenter som gjør at de er lett identifiserbare. I tillegg settes det krav til dokumentasjon på at energikilde og produksjonsomfang er tilgjengelig fra eksisterende og verifiserbare kilder (nærmere omtalt i kapittel 4.5).

4.3 Koblinger mellom opprinnelsesgarantier og dokumentasjon på oppfyllelse av bærekrafts- og utslippsreduksjonskriteriene

Opprinnelsesgarantier og dokumentasjon på oppfyllelse av bærekrafts- og utslippsreduksjonskriteriene er ulike ordninger etablert med ulike formål. Ved utvidelse av ordningen for opprinnelsesgarantier, vil både opprinnelsesgarantier og dokumentasjon på oppfyllelse av bærekrafts- og utslippsreduksjonskriterier kunne komme til anvendelse for samme mengde biogass og fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse.

En opprinnelsesgaranti dokumenterer at en gitt mengde energi er produsert fra en spesifisert energikilde til spesifisert tid og sted, og gir produsentene mulighet til å kunne dokumentere overfor sluttkundene at en gitt mengde energi er produsert fra fornybare energikilder.

Dokumentasjon på oppfyllelse av bærekrafts- og utslippsreduksjonskriteriene skal følge de fysiske leveransene med brensler. Dokumentasjonen skal vise at biobrensler⁷ og fornybare brensler av ikke-biologisk opprinnelse oppfyller aktuelle bærekraftskriterier og at bruken fører til lavere livsløpsutslipp sammenliknet med fossile brensler. Med livsløpsutslipp menes summen av klimagassutslipp fra alle ledd i prosessen fra biobrenselet tas ut av naturen til det forbrennes av en sluttbruker. Dokumentasjonen følger den fysiske leveransen etter massebalansesystemet⁸. Massebalansesystemet innebærer i praksis at fysiske leveranser av fornybare brensler med ulike bærekraftsegenskaper kan blandes, og gir en viss fleksibilitet til å allokere opplysninger om

⁷ Biobrensler innebærer flytende biobrensler, fast biomasse og biogass.

⁸ Etter artikkel 30 nr. 1 i fornybardirektivet skal det brukes et massebalansesystem ved rapportering på oppfyllelse av bærekrafts- og utslippsreduksjonskriterier. Massebalansesystemet skal sikre at opplysningene om bærekraft kan kontrolleres, og at opplysninger ikke telles dobbelt noe sted i forsyningskjeden. Les mer her: [9 Massebalansesystemet - miljodirektoratet.no](https://miljodirektoratet.no/9-Massebalansesystemet)

bærekrafts- og utslippsreduksjonsegenskaper mellom ulike råstoff og fornybare brensler som tas ut av blandingen.

Dokumentasjon på oppfyllelse av bærekrafts- og utslippsreduksjonskriteriene kreves blant annet for energi som skal inngå i oppfyllelsen av målet om fornybar energi i transportsektoren i fornybardirektivets artikkel 25. Det er også flere andre regelverk som krever oppfyllelse av kriteriene. Blant annet må aktørene i EUs klimakvotesystem (EU ETS) og ETS2 sikre at bærekrafts- og utslippsreduksjonskriteriene er oppfylt for å nulltelle utslipp.^{9, 10} For å nulltelle utslipp fra biogass fra gassnett, hvor biogass blandes med naturgass, er det noen tilleggskrav i kvoteregulverket.¹¹ Disse kravene går ut på at operatøren som ønsker å nulltelle utslippene og biogassprodusenten må være koblet til samme gassnett. I tillegg må operatøren dokumentere at den innkjøpte biogassen ikke er brukt av andre. Dersom det utstedes opprinnelsesgarantier i landet biogassen er produsert, skal operatøren dokumentere at opprinnelsesgarantiene for den kjøpte biogassen er innløst. Dette er for å unngå dobbelttelling av biogassen.

Hovedregelen er at bærekrafts- og utslippsreduksjonsdokumentasjon og opprinnelsesgarantier for en mengde energi brukes hver for seg. Bærekrafts- og utslippsreduksjonsdokumentasjonen vil følge den fysiske leveransen, mens opprinnelsesgarantien kan selges til en sluttbruker uavhengig av den fysiske leveransen. Vi vil understreke at andre regelverk kan oppstille krav om at opprinnelsesgarantiene skal innløses eller at opprinnelsesgarantier og bærekrafts- og utslippsreduksjonsdokumentasjon skal holdes samlet for at den fornybare gassen ikke skal telles dobbelt, som kvoteregulverket. Anlegg som utsteder dokumentasjon til aktører i kvoteregulverket, kan derfor møte kundekrav om å dokumentere at opprinnelsesgarantier er innløst for å kunne levere bærekrafts- og utslippsreduksjonsdokumentasjon.

4.4 Anlegg som kan søke godkjenning

For produksjonsanlegg for elektrisk energi er det ingen endringer fra gjeldende ordning.

For produksjonsanlegg for biogass kan de biogassanleggene som på bestemte måter kan dokumentere oppfyllelse av bærekrafts- og utslippsreduksjonskriteriene etter artikkel 29 nr. 2-7 og nr. 10 i fornybardirektiv 2018, søke om godkjenning. Anlegg kan godkjennes enten av et sertifiseringsorgan akkreditert under en godkjent frivillig ordning for dokumentasjon på oppfyllelse av bærekrafts- og utslippsreduksjonskriterier eller gjennom annen godkjent uavhengig attestasjon av oppfyllelse av bærekrafts- og utslippsreduksjonskriteriene (se punkt 4.6.1). Dersom det i fremtiden kommer en nasjonal ordning i tråd med artikkel 30 nr. 4, kan dette også legges til grunn for godkjenning. Den frivillige ordningen må være godkjent av Kommisjonen.¹²

I Miljødirektoratets forslag til ny forskrift om bærekrafts- og utslippsreduksjonskriterier foreslås det regler for at oppfyllelse av bærekrafts- og utslippsreduksjonskriteriene kan dokumenteres med frivillige godkjente ordninger eller på annen måte enn gjennom en godkjent frivillig ordning, såkalt «annen dokumentasjon». Det foreslås konkrete regler for annen dokumentasjon i forskrift om

⁹ Å nulltelle utslipp vil si at utslipp fra forbrenning av et brensel kan regnes som null når det rapporteres under EU ETS og ETS2. Det må ikke leveres kvoter til oppgjør for nulltelte utslipp.

¹⁰ Se mer informasjon om dokumentasjon på oppfyllelse av bærekrafts- og utslippsreduksjonskriteriene i klimakvoteregulverket. [Krav for nulltelling av utslipp fra biobrensler - miljødirektoratet.no](#)

¹¹ Se mer informasjon om kravene for nulltelling av biogass fra gassnett her: [Særlige krav ved nulltelling av biogass fra gassnett - miljødirektoratet.no](#)

¹² Kommisjonen har en liste med de til enhver tid godkjente ordningene: [Voluntary schemes](#)

bærekrafts- og utslippsreduksjonskriterier §§ 9-3 til 9-6. Når denne forskriften har trådt i kraft, vil biogassanlegg med dokumentasjon i henhold til §§ 9-3 til § 9-6 kunne godkjennes også for opprinnelsesgarantier.

Framgangsmåten for å få godkjent et biogassanlegg for opprinnelsesgarantier er foreslått tilsvarende som for biogassanlegg som blir pålagt å oppfylle bærekrafts- og utslippsreduksjonskriteriene etter artikkel 29 nr. 2-7 og nr. 10, jf. artikkel 30. I praksis så betyr det at en biogassprodusent må kunne fremlegge dokumentasjon på at de har oppfylt bærekrafts- og utslippsreduksjonskriteriene som en del av søknadsprosessen for godkjenning for opprinnelsesgarantier.

Godkjenning av et produksjonsanlegg for biogass for opprinnelsesgarantier, skal bidra til å overholde kravet i artikkel 19 nr. 6 i fornybardirektiv 2018 om å sikre at opprinnelsesgarantier er korrekte, pålitelige og sikret mot svindel. Framgangsmåten tar også hensyn til ordningens notoritet og effektivitet, og administrasjonskostnader både for produsenter og utsteder av opprinnelsesgarantier. Anlegg som er sertifisert av en godkjent frivillig ordning eller oppfyller kravet til annen dokumentasjon med godkjent uavhengig attestasjon på oppfyllelse av bærekrafts- og utslippsreduksjonskriterier, vil kunne få utstedt opprinnelsesgarantier, jf. forslag til §§ 9 og 12 tredje ledd, jf. § 11.

For produksjonsanlegg av fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse er det bare anlegg som produserer gassen med fornybare energikilder, som kan søke om godkjenning. Dette kan f.eks. være anlegg som produserer hydrogen eller ammoniakk ved elektrolyse. Hva som regnes som fornybar elektrisitet i produksjonen av gassen, kan vurderes etter kriteriene for hva som regnes som fornybar elektrisitet i artikkel 27 nr. 3, som utdypes videre i delegert kommisjonsforordning (EU) 2023/1184¹³. Den delegerte kommisjonsforordningen fastsetter detaljerte regler for når elektrisitet brukt til produksjon av fornybare transportdrivstoff av ikke-biologisk opprinnelse (RFNBO) kan anses som fullt fornybar. Den delegerte rettsakten er foreløpig ikke tatt inn i EØS-avtalen, men er en underliggende rettsakt til fornybardirektiv 2018, som er innlemmet i EØS-avtalen. Det vil bli aktuelt å knytte utstedelse av opprinnelsesgarantier for fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse til de samme kriteriene som for fornybart drivstoff, i de tilfeller der kriteriene er relevante. Se punkt 4.6.2.

For produksjonsanlegg for varme og kjøling er det foreslått å begrense godkjenning av anlegg til de anleggene som har fjernvarmekonsesjon. Alle produsenter som leverer varme fra et anlegg over 10 MW til eksterne kunder, må ha konsesjon i henhold til energiloven.¹⁴ Mindre anlegg under 10 MW kan på frivillig grunnlag søke konsesjon. Bakgrunnen for begrensningen er at fjernvarmeanlegg med konsesjon allerede er underlagt regulering etter energiloven og er en kjent aktør for myndighetene. Dette vil dermed bidra til å forenkle kontroll med produksjonsanleggene. Departementet antar at begrensningen til anlegg med konsesjon er av mindre praktisk betydning for ordningen ettersom mesteparten av produksjonen av fornybar varme og kjøling som leveres til kunder, skjer i anlegg med konsesjon.

4.5 Krav til minimum månedlig måling

Det stilles krav til måling og godkjent produksjon for de nye energibærerne i forskriftsforslaget. Departementet foreslår at det skal kunne utstedes opprinnelsesgarantier basert på grunnlag av

¹³ Commission Delegated Regulation (EU) 2023/1184 of 10 February 2023 supplementing Directive (EU) 2018/2001

¹⁴ Det er nesten 200 fjernvarmekonsesjonærer i Norge.

minimum månedlige måledata for produksjon. Produsentene må dermed ha målesystemer på plass for å kunne rapportere måledata fra produksjonen til registeransvarlig minimum hver måned.

Godkjenning og kategorisering av nye produsenter vil kreve etablering av nye rutiner. For biogass, fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse og varme og kjøling er det ikke etablert samme type måle- og rapporteringsordninger som det er for elektrisitet. For elektrisitet kan alle kraftverk i drift og med en avregningsmåler i kraftnettet, søke om godkjenning. Produksjonsanleggene er kjent for NVE og produksjonen er tilgjengelig gjennom Elhub, slik at godkjenning og kategorisering av produksjonsenheten i stor grad kan automatiseres.

4.6 Rapportering og verifisering av produksjon for tildeling av opprinnelsesgarantier

Departementet foreslår at NVE i vedtak om godkjenning av produksjonsanlegg kan stille krav til måling, rapportering og uavhengig kontroll for å godkjenne anlegg til ordningen.

I gjeldende ordning med opprinnelsesgarantier for elektrisitet gjøres rapportering og verifisering av produksjon gjennom Elhub. Elhub sender måleverdier 13 dager etter produksjonstidspunkt til Statnett som deretter utsteder opprinnelsesgarantier til produksjonsanleggets utstedelseskonto i registret NECS basert på de innsendte måleverdiene. Termiske anlegg må i tillegg rapportere inn fornybarandelen til brenselet brukt i produksjon for en gitt tidsperiode før opprinnelsesgarantier kan utstedes.

For biogass, fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse og varme og kjøling vil det bli nødvendig å etablere nye systemer for rapportering og verifisering av anleggenes produksjon. Slike systemer må være på plass før opprinnelsesgarantier kan utstedes til de nye energibærerne. Systemene må bygges opp på en slik måte at opprinnelsesgarantiene kan utstedes automatisk og effektivt basert på innrapportert produksjonsdata.

4.6.1 Biogass

Kontroll av om biogassanlegget oppfyller vilkårene for å få utstedt opprinnelsesgarantier innebærer å undersøke om

- a) anlegget er sertifisert av en godkjent frivillig ordning for dokumentasjon på oppfyllelse av bærekraft- og utslippsreduksjonskriterier i tråd med forskrift om bærekrafts- og utslippsreduksjonskriterier § 9-, eller
- b) anlegget kan dokumentere at produksjonen oppfyller bærekraft- og utslippsreduksjonskriteriene med uavhengig attestasjon.

Produsentene må også ha målesystemer på plass for å kunne rapportere måledata fra produksjonen minimum hver måned til registeransvarlig. I tillegg til produserte volumer av biogass, må produsenten rapportere inn råstoff brukt til produksjon av biogassen. I opprinnelsesgarantiordningen godkjennes anlegg for fem år av gangen. Det innebærer at der et anlegg får en oppdatert sertifisering eller ny attestasjon fra revisor, må parten kunne fremlegge det på forespørsel fra NVE eller i forbindelse med kontroll og tilsyn.

4.6.2 Fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse

I dag er produksjonsanlegg for fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse på pilotstadiet med små produksjonsvolum. Eventuelle krav til produksjonsanlegg må derfor defineres etter hvert som teknologien blir mer moden og utbredt. Kontroll av om produksjonsanlegg for fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse oppfyller vilkårene for å få utstedt opprinnelsesgarantier innebærer bl.a. å sikre at anlegget kan rapportere kvalitetssikrede produksjonstall minimum månedlig.

Før produksjonsanleggene kan få utstedt opprinnelsesgarantier må det dokumenteres at opprinnelsesgarantier for fornybar elektrisitet er innløst tilsvarende volumet av elektrisitet som er brukt til produksjon av den fornybare gassen. Slike opprinnelsesgarantier må samsvare med krav til tidsmessig sammenfall, som betyr at produksjon og forbruk må forekomme innenfor et gitt tidsintervall, jf. delegert kommisjonsforordning (EU) 2023/1184¹⁵ av den delegerte rettsakten artikkel 6. Hensikten med å stille krav om innløsning av opprinnelsesgarantier for fornybar elektrisitet er å unngå dobbelttelling.

4.6.3 Varme og kjøling

Kontroll av om produksjonsanlegg for varme og kjøling oppfyller vilkårene for å få utstedt opprinnelsesgarantier innebærer bl.a. å undersøke at anlegget har fjernvarmekonsesjon og at produsentene kan måle og rapportere produksjonsdata minimum hver måned.

Før et anlegg kan godkjennes for tildeling av opprinnelsesgarantier, må det etableres et system for innrapportering og verifisering av produksjon. Det må etableres et register som skal loggføre all utstedelse, innløsning og omsetning av opprinnelsesgarantier i Norge.

4.7 Register for opprinnelsesgarantier

Departementet vil utpeke en registeransvarlig som i tillegg vil gjøre nødvendig statistikk tilgjengelig og legge til rette for at opprinnelsesgarantier kan omsettes og innløses på en objektiv og ikke-diskriminerende måte. Til denne oppgaven må registeransvarlig etablere et system tilsvarende Statnetts løsning for utstedelse og innløsning av opprinnelsesgarantier for elektrisitet, Norwegian Energy Certificate System (NECS).

Drift av systemet for utstedelse og innløsning av opprinnelsesgarantier er i dag selvfinansierende gjennom gebyr for utstedelse og innløsning. I 2024 ble det utstedt 152 TWh med opprinnelsesgarantier for elektrisitet i Norge. Registeret tar et årsgebyr per konto på 25.000 kr i tillegg til et transaksjonsgebyr på 15 kr per 1000 opprinnelsesgarantier per transaksjon¹⁶.

Etablering av et register for nye energibærere vil medføre utviklings- og etableringskostnader. Dersom nye produsenter skal dekke hele etableringskostnaden gjennom gebyrer, vil det kunne hindre etablering av mulighet for omsetning av opprinnelsesgarantier for de nye energibærerne da den totale produksjonen er langt lavere enn for elektrisitet. Tall fra Biogass Norge viser at produksjonen av biogass er 0,8 TWh¹⁷. For fjernvarme var produksjonen i 2024 på 6,9 TWh¹⁸.

¹⁵ Commission Delegated Regulation (EU) 2023/1184 of 10 February 2023 supplementing Directive (EU) 2018/2001

¹⁶ Per mai 2026.

¹⁷ [Statistikk - Biogass Norge](#)

¹⁸ [Statistikbanken – SSB](#)

Produksjon av fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse, som hydrogen, er i en oppbyggingsfase der produksjonen hovedsakelig skjer ved mindre pilotanlegg. Sammenlignet med elektrisitet, er det dermed langt færre aktører å fordele kostnadene på.

4.8 Annet

4.8.1 Plikt til å publisere årlig restenergimiks

Departementet foreslår å innføre en bestemmelse om publisering av årlig restenergimiks. Dette vil synliggjøre volumet av opprinnelsesgarantier som er innløst for forbruk i Norge. Varedeklarasjon for elektrisitet er i dag hjemlet i forskrift om kraftomsetning og netttjenester § 8-5, som spesifiserer at NVE er ansvarlig for den nasjonale varedeklarasjonen. Den nye bestemmelsen om publisering av årlig restenergimiks formaliserer den allerede årlige publiseringen NVE gjør av varedeklarasjonen for elektrisitet. Det vil på sikt åpne opp for at NVE skal publisere data om restenergimiks eller varedeklarasjon for andre energivarer dersom det blir relevant.

4.8.2 Samsvar med standarden CEN-EN 16325

I henhold til fornybardirektivet skal nasjonale regler som regulerer opprinnelsesgarantier, oppfylle kravene i standarden CEN-EN 16325 (CEN-standard). Etter departementets syn er forslaget til forskrift i samsvar med standarden slik den foreligger nå. Standarden gjennomgikk en større revisjon som ble publisert i 2025 til blant annet å inkludere gass, varme og kjøling.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

5.1 Produsenter

En utvidelse av opprinnelsesgarantiordningen innebærer at flere produsenter vil kunne søke om opprinnelsesgarantier for sin energiproduksjon. Aktuelle aktører er blant annet produsenter av biogass, fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse og fjernvarme. Opprinnelsesgarantier kan selges, og gir dermed en ekstraintekt til produsenten ved siden av prisen som den får ved energisalg. Verdien av opprinnelsesgarantier for biogass, fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse og fornybar varme og kjøling, er usikker, og det er i liten grad gjort noen vurdering av etterspørsel og marked.

For biogass er det etablert et internasjonalt marked for omsetning av opprinnelsesgarantier. Det gjør tilgangen til mulige kunder for kjøp av opprinnelsesgarantier fra norske produsenter større. Produsentene vil kunne få en ekstra inntekt for en opprinnelsesgaranti som kan selges uavhengig av den fysiske leveransen av biogass. Tilbudet av biogass dekker i dag bare en liten del av den totale etterspørselen etter gass i markedet. Det er derfor mulig at opprinnelsesgarantier for biogass vil kunne øke i verdi fremover.

Utslipp fra forbrenning av biogass teller ikke som klimagassutslipp. Det viktigste økonomiske virkemiddelet for bruk av biogass er at det er unntatt fra veibruksavgift og CO₂-avgift. Dette følger av særavgiftsloven og gir biogass en økt verdi. Utstedelse av opprinnelsesgarantier vil ikke endre hvordan biogass blir vurdert ved fastsettelse av CO₂-avgifter eller CO₂-kvoter.

Der opprinnelsesgarantier er utstedt i tillegg, er det ofte et krav at opprinnelsesgarantier skal følge dokumentasjon på bærekraft hvis begge typer sertifikater har blitt utstedt for den samme biogassen. Når unionsdatabasen¹⁹ blir fullt operativ vil det kunne legge til rette for en sterkere sammenkobling. Ved krav om at opprinnelsesgarantien skal følge dokumentasjonen på bærekraft fra produksjon til forbruk, vil ikke utstedelse av opprinnelsesgaranti gi noen merverdi utover dokumentasjonen på bærekraft.

Produksjon av fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse, det vil si grønt hydrogen og ammoniakk, produseres i dag i begrenset grad og så langt kun i pilotprosjekter. Det er forventet en vekst i produksjonen fremover. Det er foreløpig ikke etablert systemer for internasjonal handel med opprinnelsesgarantier for fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse.

For fornybar varme og kjøling er det ikke etablert et internasjonalt marked for opprinnelsesgarantier, slik det er på elektrisitet. Eksempelvis er et slikt nasjonalt marked under utvikling i Tyskland.²⁰

Det er stor usikkerhet om og i hvor stor grad det vil være etterspørsel etter opprinnelsesgarantier for fornybar varme og kjøling og for fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse i Norge. Dermed er det også stor usikkerhet om hvilken pris produsentene kan forvente på opprinnelsesgarantiene. Lav etterspørsel vil gi lave priser.

Majoriteten av opprinnelsesgarantier utstedt for elektrisitet i Norge blir ikke brukt til å dokumentere strømbruk av norske kunder. I 2024 ble det utstedt 152 TWh opprinnelsesgarantier av en fornybar kraftproduksjon på 155 TWh. Av elektrisitet som ble kjøpt i Norge i 2024, ble 24 prosent (34 TWh av 139 TWh) dokumentert med opprinnelsesgarantier. Det er derfor betydelig usikkerhet knyttet til om det vil være etterspørsel på det norske markedet etter å kjøpe opprinnelsesgarantier for andre energibærere.

Ordningen med opprinnelsesgarantier for fornybar varme og kjøling og fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse er i utgangspunktet tenkt å være selvfinansierende. Registeransvarlig vil i så fall måtte dekke sine kostnader ved å ilegge gebyr for bruk av registeret. NVE vil da også ha mulighet til å ta gebyr for godkjenning av produksjonsanlegg for deltagelse i ordningen. I tillegg vil det kunne påløpe kostnader for produsentene for utarbeidelse av nødvendig rapportering og uavhengig verifisering av produksjonen.

Deltagelse i ordningen med opprinnelsesgarantier er frivillig for produsentene. Aktører som velger å delta, vil i utgangspunktet måtte forvente at deltakelsen vil innebære kostnader som beskrevet over og ta høyde for usikkerhet rundt hvor stor interesse det vil være i markedet for opprinnelsesgarantiene de selger. Samtidig ser departementet at kostnadene ved å etablere en ordning kan gi urimelig høye kostnader for aktører som ønsker opprinnelsesgarantier for sin produksjon og dermed bidra til at ordningen i praksis ikke tas i bruk.

5.2 Registeransvarlig

Registeransvarlig skal utstede opprinnelsesgarantier til innehaver av alle godkjente produksjonsanlegg som anmoder om slike, og som oppfyller kravene i denne forskriften. En utvidelse

¹⁹ Unionsdatabasen (UDB) er beskrevet av Miljødirektoratet som en digital plattform som brukes for å spore frakt og distribusjon av fornybare gasser, fornybare flytende brenslere og resirkulerte karbonbrenslere i EU.

Kilde: [Utslipp fra bruk av biomasse - klimakvoter - miljodirektoratet.no](#)

²⁰ [BMWE Newsletter Energiewende | Register of guarantees of origin now to also include gas, heat and cooling](#) (hentet 01.06.2026)

av ordningen vil innebære økte økonomiske og administrative kostnader, avhengig av hvilken løsning som velges for å godkjenne og tildele opprinnelsesgarantier til nye produksjonsanlegg for biogass, fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse, varme og kjøling.

Statnett er utpekt av Energidepartementet som registeransvarlig for gjeldende ordning med opprinnelsesgarantier for elektrisitet. Ved en utvidelse av ordningen vil Energidepartementet peke ut hvem som skal være registeransvarlig for biogass, fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse, og varme og kjøling. Det vil være naturlig å vurdere en videreutvikling av dagens register for opprinnelsesgarantier for elektrisitet for å kunne bygge videre på systemer og kompetanse som er etablert i Statnett, opp mot muligheter for å etablere separat register for ulike energibærere.

Utvikling av nye register for biogass, fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse og varme og kjøling vil innebære kostnader for etablering og drift. Etablering av det nye registeret vil avhenge tilstrekkelig interesse fra markedet.

Det er en betydelig forskjell mellom de energivarene som nå inkluderes i opprinnelsesgarantiordningen (biogass, varme- og kjøleressurser, og fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse) og elektrisitet når det gjelder tilgang til informasjon om energiproduksjon og energibruk. Kraftproduksjon og strømforbruket registreres løpende i Elhub. Dette gir Statnett og NVE mulighet til å kontrollere om innmeldt produksjon samsvarer med utstedt volum av opprinnelsesgarantier.

Det finnes ingen tilsvarende informasjonsinfrastruktur for varme, kjøling og gass. Dette begrenser muligheten til å gjennomføre effektiv administrasjon og kontroll av ordningen. Det forutsettes at slik infrastruktur vil måtte bygges opp og det vil gi betydelige økonomiske og administrative kostnader.

I registeret NECS blir utviklings- og driftskostnadene dekket av et årsgebyr per opprinnelsesgarantikonto og et transaksjonsgebyr. Finansiering av nytt register kan for eksempel ta inspirasjon fra den eksisterende gebyrstrukturen for opprinnelsesgarantier for elektrisitet eller fra elsertifikatsystemet. Der ble det blant annet innført et utstedelsesgebyr som ble justert over tid i takt med antall produsenter i ordningen. Ved en slik endring av registeret med en innføring av utstedelsesgebyr for de nye energibærerne, bør det tas høyde for at det er færre aktører innen biogass, fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse og varme og kjøling enn for elektrisitet. Dermed blir det også færre aktører å fordele kostnader på. Departementet frykter at det kan bli forholdsmessig mye dyrere for nye energibærere enn for produsenter av elektrisitet å bidra til utviklingen og driften av det nye og utvidede registeret, og alternative finansieringsmåter kan derfor måtte vurderes for oppstart av mulig utstedelse av opprinnelsesgarantier.

5.3 Forbrukere og næringsliv

Forbrukere kan i dag velge elektrisitet med eller uten opprinnelsesgarantier og slik gi uttrykk for en preferanse og vilje til å betale ekstra for fornybar elektrisitet. En utvidelse av ordningen gjør det mulig for forbrukere å velge dokumentert fornybar energi også fra andre energibærere med opprinnelsesgarantier. I 2024 ble det innløst 34 TWh med opprinnelsesgarantier for strømforbruk i Norge av totalt 139 TWh. Det er usikkert om etterspørselen vil være lav også for de nye energibærerne.

Næringsaktører kan ha et ønske om å kjøpe og innløse opprinnelsesgarantier for flere energibærere for egen bærekraftsrapportering. I en virksomhets bærekraftsrapportering kan opprinnelsesgarantier brukes for å tallfeste virksomhetens indirekte klimagassutslipp fra innkjøpt energi som elektrisitet,

gass, varme eller kjøling (markedsbasert scope 2-rapportering). Bruk av opprinnelsesgarantier vil ikke påvirke særavgiften på drivstoff eller behovet for CO₂-kvoter innen EU ETS.

5.4 Myndigheter

Innføring av opprinnelsesgarantier for biogass, fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse og fornybar varme og fornybar kjøling er en utvidelse av en eksisterende ordning og vil medføre økte økonomiske og administrative konsekvenser for NVE, Energidepartementet og trolig betydelige utviklingskostnader for den aktøren som utpekes som registeransvarlig for de nye opprinnelsesgarantiene.

Nye produsenter som ønsker å få tildelt opprinnelsesgarantier for sine produksjonsanlegg, skal godkjennes og tildeles en kategori av NVE. Økte administrative kostnader vil i hovedsak skyldes økt mengde saksbehandling. I en oppstartsfase med få søknader, vil hver søknad måtte behandles manuelt, før et eventuelt automatisk system etableres. Det vil være mer tidkrevende per sak enn ved dagens saksbehandling for opprinnelsesgarantier for elektrisitet som i stor grad er automatisert. Elhub gir lett tilgang til informasjon om produksjon av elektrisitet, mens tilsvarende register ikke finnes for produksjon av biogass, fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse, varme og kjøling.

Ved å knytte godkjenning for opprinnelsesgarantier for biogass til anlegg som er sertifisert i den frivillige ordningen for utstedelse av dokumentasjon på bærekraft, og ved å begrense opprinnelsesgarantier for varme og kjøling til anlegg med fjernvarmekonsesjon, vil NVE ha et godt informasjonsgrunnlag for godkjenning av produsenter i ordningen. Forskriften gir NVE mulighet til å stille krav til måling, rapportering og uavhengig kontroll for å godkjenne anlegg i ordningen.

Øvrige økte administrative og økonomiske kostnader for NVE er knyttet til arbeid med informasjon og veiledning til aktørene som søker godkjenning for opprinnelsesgarantier. Det vil også være økte administrative og økonomiske kostnader for tilsyn med anleggene som er godkjent for opprinnelsesgarantier og eventuell klagebehandling dersom anlegg ikke skulle bli godkjent i ordningen.

Ved innføring av opprinnelsesgarantier for biogass, fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse og fornybar varme og kjøling, vil det kunne bli noe pågang fra kunder med spørsmål til NVE om ordningen.

6 Kommentarer til de enkelte bestemmelsene

6.1 Forskriftens tittel

Gjeldende forskrift er utformet slik at produksjon av elektrisk energi i Norge kan få utstedt opprinnelsesgarantier. Forslaget til ny forskrift omfatter å utvide opprinnelsesgarantiordningen til å kunne gjelde for flere produksjonsanlegg av fornybar energi, og ikke bare elektrisitet. Departementet foreslår at denne utvidelsen reflekteres i tittelen på forskriften.

Tittelen til ny forskrift er derfor foreslått til «*Forskrift om opprinnelsesgarantier for produksjon av fornybar energi*».

Departementet foreslår samtidig å innføre «Forskrift om opprinnelsesgarantier» som offisiell korttittel.

6.2 Kapittel 1 Formål, virkeområde og definisjoner

6.2.1 Til § 1 Formål

Opprinnelsesgarantiordningen skal være et pålitelig verktøy for dokumentasjon av produksjon av fornybar energi i Norge. Forskriften gir et rammeverk for et system for opprinnelsesgarantier i Norge, og gjennomfører kravene til opprinnelsesgarantier i direktiv (EU) 2018/2001 artikkel 19. Forskriften er utformet slik at all produksjon av elektrisk energi, bestemte typer gass og varme og kjøling kan få utstedt opprinnelsesgarantier. Opprinnelsesgarantiene utstedes til produsenter av elektrisk energi for varedokumentasjonsformål, og ellers til produsenter av annen fornybar energi. Opprinnelsesgarantier utstedes ikke som en del av den fysiske energileveransen.

6.2.2 Til § 2 Virkeområde

Bestemmelsen regulerer omfanget av forskriftens materielle regler, herunder godkjenning og kategorisering av produksjonsanlegg til ordningen for opprinnelsesgarantier, samt registrering, utstedelse, omsetning og innløsning av slike garantier. I tillegg presiserer den at forskriften gjelder opprinnelsesgarantier for produksjon av fornybar energi som er omfattet av energiloven eller naturgassloven.

6.2.3 Til § 3 Definisjoner

Det er lagt til flere nye definisjoner i bestemmelsen sammenlignet med gjeldende forskrift. Definisjonene står i alfabetisk rekkefølge for leservennlighet.

Bokstav a) definerer «biogass» som gassformige brensler produsert fra biomasse. Definisjonen er ny.

Bokstav b) definerer «biomasse» som den biologisk nedbrytbare delen av produkter, avfall og rester av biologisk opprinnelse fra jordbruk, skogbruk, fiske, akvakultur og tilhørende næringer, samt den biologisk nedbrytbare delen av industriavfall og kommunalt avfall, likevel ikke avfall av fossilt opphav. Definisjon er ny, og utfyller definisjonen av «fornybar energi» i bokstav d. Definisjonen av «bioenergi» i dagens forskrift er ikke videreført i ny forskrift, ettersom definisjonen av biomasse er videre og dermed favner om det som tidligere ble definert som bioenergi.

Bokstav c) definerer «dokumentasjon på bærekraft» som dokumentasjon utstedt av et sertifiseringsorgan akkreditert under en frivillig ordning som er godkjent av Kommisjonen eller en annen godkjent uavhengig attestasjon på overholdelse av bærekrafts- og utslippsreduksjonskriteriene i tråd med forskrift om bærekrafts- og utslippsreduksjonskriterier § 9-1. Bærekrafts- og utslippsreduksjonskriteriene følger av artikkel 29 nr. 2-7 og nr. 10, jf. artikkel 30, i direktiv (EU) 2018/2001, og er gjennomført i norsk lov i forskrift om bærekrafts- og utslippsreduksjonskriterier. Se ellers § 12 tredje ledd for koblingen mellom dokumentasjon på bærekraft og opprinnelsesgarantier.

Bokstav d) definerer «fornybar energi» som energi fra fornybare ikke-fossile kilder i form av vindenergi, solenergi (termisk solenergi og solcelleenergi) og geotermisk energi, energi fra omgivelsene, tidevanns- og bølgeenergi og annen havenergi, vannkraft, biomasse, gass fra fyllplasser, gass fra renseanlegg og biogass. Definisjonen er videreført fra dagens forskrift, men er noe utvidet som følge av at den nå gjengir hele definisjonen slik den også står i direktiv (EU) 2018/2001. I definisjonen av fornybar energi etter direktiv (EU) 2018/2001 er bl.a. «omgivelsesenergi» lagt til, sammenlignet med definisjonen av fornybar energi i direktiv 2009/28/EF.

Bokstav e) definerer «fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse» som gassformig brensel der energiinnholdet kommer fra andre fornybare kilder enn biomasse. Dette inkluderer bl.a. hydrogen og ammoniakk produsert med elektrolyse. Definisjonen er ny.

Bokstav f) definerer «fornybar varme» som varme produsert fra fornybare energikilder. Dette vil være fjernvarme produsert fra bl.a. omgivelsesenergi, bioolje eller avfallsforbrenning av den biologisk nedbrytbare delen av industriavfall og kommunalt avfall (biomasse). Avfallsfraksjoner av fossilt opphav faller utenfor definisjonen. Definisjonen er ny.

Bokstav g) definerer «fornybar kjøling» som kjøling produsert fra fornybare energikilder. Dette vil bl.a. være fra omgivelsesenergi, herunder fra kjølemaskin eller fri kjøling. Definisjonen er ny.

Bokstav h) definerer «høyeffektiv kraftvarme» som kraftvarme som gir brenselsbesparelse på minst 10 prosent sammenlignet med separat fremstilling av elektrisk energi og termisk energi i henhold til referanseverdier i § 8 (høyeffektiv kraftvarme). Kraftvarme fra kogeneringsanlegg med installert effekt mindre enn 1 megawatt elektrisk effekt (1MWe) kan også regnes som høyeffektiv dersom den gir brenselsbesparelse sammenlignet med separat fremstilling av elektrisk energi og termisk energi i henhold til referanseverdier i § 8. Definisjonen er videreført fra dagens forskrift, men har i ny forskrift blitt delt opp mellom bokstav h) og § 8 hvor de nødvendige beregningsregler for andelen elektrisk energi og brenselsbesparelse fremgår.

Bokstav i) definerer «innløsning av opprinnelsesgaranti» som når en innehaver bruker en opprinnelsesgaranti til dokumentasjonsformål og mottar dokumentasjon fra registeransvarlig om at den har blitt brukt. Definisjonen er videreført fra gjeldende forskrift. Det er gjort noen språklige endringer for å tydeliggjøre hvordan innløsning av opprinnelsesgarantier gjøres, men er ikke ment å innebære materielle endringer.

Bokstav j) definerer «kraftvarme» som termisk energi og elektrisk energi som er produsert samtidig i en prosess (kogenerering). Definisjonen er videreført fra gjeldende forskrift.

Bokstav k) definerer «nedre brennverdi» som energiinnhold i et brensel når ikke kondenseringsenergi av vannfraksjonen i avgassen medregnes. Definisjonen er videreført fra gjeldende forskrift.

Bokstav l) definerer «omgivelsesenergi» som naturlig forekommende termisk energi og energi akkumulert i miljøet med avgrensede områder, som kan lagres i omgivelsesluften, med unntak av avtrekksluft, eller i overflate- eller avløpsvann. Definisjonen er ny og er inntatt som følge av tilføyselsen av omgivelsesenergi i definisjonen av fornybar energi i bokstav d) og i direktiv (EU) 2018/2001.

Bokstav m) definerer «opprinnelsesgaranti» som bekreftelse på at en gitt mengde energi er produsert fra en spesifisert energikilde på spesifisert tid og sted. Definisjonen er videreført fra gjeldende forskrift, men har språklige og materielle endringer. Definisjonen er generalisert for å bedre favne om flere mulige kategorier opprinnelsesgarantier. Som en konsekvens av dette er spesifikasjonen om 1 megawatttime (MWh) elektrisk energi også tatt ut av definisjonen. Størrelsen på opprinnelsesgarantier fremgår nå av § 11 fjerde ledd.

Bokstav n) definerer «register» som system for registrering, utstedelse, overføring og innløsning av opprinnelsesgarantier. Definisjonen er videreført fra gjeldende forskrift.

Bokstav o) definerer «registeransvarlig» som den enhet som av departementet er utpekt som ansvarlig for å utstede opprinnelsesgarantier, samt utvikle og drifte et innløsningssystem og

elektronisk register for slike garantier. Definisjonen er videreført fra gjeldende forskrift. Statnett er utpekt av departementet som utsteder av opprinnelsesgarantier for elektrisk energi under dagens ordning.

Bokstav p) definerer «tidsperiode» som tidsrommet for produksjon av fornybar energi angitt fra en dato til og med en gitt dato innen samme kalenderår. Definisjonen er videreført fra gjeldende forskrift, men ordet «elektrisk» er erstattet med «fornybar» som følge av utvidelsen av ordningen.

6.3 Kapittel 2 Kategorier og innhold

6.3.1 Til § 4 Kategorier av opprinnelsesgarantier

Bestemmelsen regulerer kategorier for inndeling av produksjonsanlegg som kan få opprinnelsesgarantier, og er utvidet fra gjeldende forskrift. Bestemmelsen oppstiller nå følgende kategorier for inndeling:

- Produksjonsanlegg for elektrisk energi, herunder produksjon av fornybar elektrisitet, høyeffektiv kraftvarme og annen produksjon.
- Produksjonsanlegg for gass, herunder produksjon av biogass, fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse og annen produksjon.
- Produksjonsanlegg for varme og kjøling, herunder produksjon av fjernvarme, fjernkjøling og annen produksjon.

6.3.2 Til § 5 Godkjenning og kategorisering av anlegg

Bestemmelsen regulerer nærmere hvem som kan godkjenne anlegg som søker om opprinnelsesgarantier og varighet på godkjenningen, og hva som kreves av den som søker om godkjenning. Bestemmelsen er videreført fra gjeldende forskrift, men er flyttet lenger opp sammenlignet med dagens plassering for å tydeliggjøre at det for de ulike kategoriene av opprinnelsesgarantier må søkes om godkjenning av produksjonsanlegget først. I tillegg åpner tredje ledd for at NVE kan stille noen flere krav i vedtak enn sammenlignet med dagens bestemmelse.

Første ledd gir NVE myndighet til å godkjenne og kategorisere anlegg til ordningen. Kategoriseringen gjøres i samsvar med kategoriene i § 4. Godkjenning og kategorisering vil bestå i en kontroll av om anlegget fyller vilkårene for å få utstedt opprinnelsesgaranti, bestemme kategori og stille krav til måling, jf. tredje ledd. Produsentens søknad om godkjenning danner informasjonsgrunnlaget for vurderingen av godkjenning. NVE har informasjon om alle produksjonsanlegg med konsesjon etter energiloven i Norge hvilket gjør det lettere å kontrollere informasjonen, men med utvidelsen av opprinnelsesgarantiordningen til bl.a. biogass og fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse er det ikke sikkert at NVE har tilstrekkelig informasjon fra andre prosesser, f.eks. konsesjonsprosesser, for å godkjenne anlegget. Da må det i så fall etterspørres nærmere nødvendig informasjon for å vurdere søknaden.

For biogassanlegg vil kontroll av søknaden innebære bl.a. undersøkelse av om anlegget er sertifisert av en godkjent frivillig ordning for dokumentasjon på oppfyllelse av bærekrafts- og utslippsreduksjonskriterier eller om anlegget kan dokumentere oppfyllelse gjennom annen dokumentasjon med uavhengig attestasjon, jf. forskrift om bærekrafts- og utslippsreduksjonskriterier § 9-1. Forskriften gjennomfører blant annet artikkel 29 nr. 2-7 og nr. 10 og artikkel 30 i direktiv (EU) 2018/2001. Dersom det i fremtiden blir etablert en nasjonal ordning i tråd med artikkel 30 nr. 4, kan

dette også legges til grunn for godkjenning. For å kunne godkjenne biogassanlegg til opprinnelsesgarantiordningen kreves det altså at produsenten får dokumentasjon på bærekraft for energimengden som produseres. Produsentene må også ha målesystemer på plass for å kunne rapportere måledata fra produksjonen minimum hver måned til registeransvarlig. I tillegg til produserte volumer av biogass, må produsenten rapportere inn råstoff brukt til produksjon av biogassen. Se ellers § 12 tredje ledd for koblingen mellom dokumentasjon på bærekraft og opprinnelsesgarantier. Kontroll kan innebære flere sjekkpunkter avhengig av det konkrete anlegget.

For anlegg som produserer fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse, f.eks. hydrogen eller ammoniakk produsert ved elektrolyse, vil kontroll bl.a. innebære en sjekk av at produsentene har målesystemer på plass for å kunne rapportere måledata fra produksjonen minimum hver måned til registeransvarlig. Det må for denne kategorien av opprinnelsesgarantier etableres et system for godkjenning av anlegg, innrapportering og verifisering av produksjon, registerføring og utstedelse av opprinnelsesgarantier. Kontroll kan innebære flere sjekkpunkter avhengig av det konkrete anlegget.

For anlegg som kan få utstedt opprinnelsesgarantier for varme og kjøling, innebærer kontroll bl.a. å sjekke om anlegget har konsesjon etter energiloven § 5-1, at produsentene har på plass målesystemer som kan rapportere inn minimum månedlig produksjon og at produsenten kan rapportere inn den fornybare andelen av energikilden brukt til produksjonen. Kontroll kan innebære flere sjekkpunkter avhengig av det konkrete anlegget.

Annet ledd pålegger produsenter som etterspør opprinnelsesgarantier, å gi NVE de nødvendige opplysninger for at NVE kan godkjenne og kategorisere anlegget. Opplysningsplikten er viktig for å sikre at NVE har tilstrekkelig informasjon til å godkjenne og kategorisere anlegget.

Tredje ledd fastslår at i vedtak om godkjenning av produksjonsanlegg til opprinnelsesgarantiordningen, kan NVE stille krav til måling, rapportering og uavhengig kontroll for å godkjenne anlegg til ordningen. Kravene som NVE stiller til måling og måleutstyr for å delta i ordningen for opprinnelsesgarantier, må de aktuelle produsentene selv sørge for. Bestemmelsen har tidligere kun gitt mulighet til å stille krav til måling, men åpner nå for at også krav til rapportering og uavhengig kontroll kan stilles. Dette vil særlig være aktuelt for produksjonsanlegg av biogass, men kan også være aktuelt for fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse og varme og kjøling.

Fjerde ledd angir at varigheten på en godkjenning av produksjonsanlegget er 5 år. Godkjenningens varighet starter fra den datoen godkjenningen ble gitt av NVE. Anlegget må søke på nytt for å få godkjenning på nye perioder på 5 år. Det er dermed produsentens ansvar å sørge for at den har godkjenning av anlegget for utstedelse av opprinnelsesgarantier til enhver tid, dersom den ønsker å anmode om opprinnelsesgarantier. Rent teknisk er det mulig å søke om godkjennelse for ny periode 6 måneder før utløp av gjeldende godkjenning. Det følger også av fjerde ledd at den som har fått godkjennelse skal innrapportere endringer av anlegget eller driftsmåte til NVE uten ugrunnet opphold. Dersom det foretas endringer uten at dette innrapporteres, vil det være å anse som en overtredelse som kan gi grunnlag for at overtredelsesgebyr ilegges dersom vilkårene i § 20 er oppfylt. Med driftsmåte menes her endringer som kan tenkes å påvirke hvilke opprinnelsesgarantier man er berettiget til å få utstedt. Eksempel på slike endringer kan være skifte av type brensel eller sammensetning av brensel benyttet i varmekraftverk.

6.3.3 Til § 6 Innhold i opprinnelsesgarantier for elektrisk energi

Bestemmelsen viderefører gjeldende forskrift § 5 om innhold i opprinnelsesgarantier for elektrisk energi fra fornybare kilder og § 7 om innhold i opprinnelsesgarantier for elektrisk energi fra andre

energikilder, og gir de nærmere opplysninger som minimum må foreligge for at en opprinnelsesgaranti for elektrisk energi kan bli utstedt. Vilåårene i bestemmelsen er kumulative.

I bestemmelsen er det gjort en endring i bokstav d) sammenlignet med gjeldende forskrift § 5, herunder at det skal oppgis midlere årsproduksjon for *produksjonsanlegget*. Tidligere var kravet begrenset til vannkraft og vindkraft, men er nå utvidet til å gjelde for produksjonsanlegg generelt ettersom flere produksjonsteknologier, bl.a. solkraft, også kan være aktuelt å søke om opprinnelsesgarantier for.

Da innholdet i opprinnelsesgarantier for elektrisk energi fra fornybare energikilder og fra annen produksjon er tilsvarende, er de slått sammen til én bestemmelse i ny forskrift. Dette er gjort for å sikre sammenheng med kategoriene i § 4, men også for å sikre en sikkerhetsventil i forskriften for fremtidige produksjonsmåter. Bestemmelsen gir også fleksibilitet i hva slags produksjon som kan få utstedt opprinnelsesgarantier, i samsvar med medlemsstatenes valgfrihet i henhold til direktiv (EU) 2018/2001 artikkel 19 nr. 2.

6.3.4 Til § 7 Innhold i opprinnelsesgarantier for elektrisk energi fra høyeffektiv kraftvarme

Bestemmelsen er videreført fra gjeldende forskrift, og gir de nærmere opplysninger som minimum må foreligge for at en opprinnelsesgaranti for elektrisk energi fra høyeffektiv kraftvarme kan bli utstedt. Vilåårene er kumulative.

Innhold i opprinnelsesgarantier for elektrisk energi fra høyeffektiv kraftvarme reguleres av en egen bestemmelse i stedet for § 6. Dette fordi kravene som stilles for dokumentasjon av den elektriske energien, er noe annerledes og mer spesifikk enn etter § 6.

Hvordan brenselsbesparelse kan beregnes, fremgår nærmere av § 8.

6.3.5 Til § 8 Referanseverdier for høyeffektiv kraftvarme

Bestemmelsen regulerer hvilke referanseverdier som skal brukes for å beregne andelen elektrisk energi som er produsert ved kogenerering og beregning av brenselsbesparelse, for utstedelse av opprinnelsesgarantier for høyeffektiv kraftvarme.

Første ledd gir anvisning på at andelen elektrisk energi som er produsert ved kogenerering skal beregnes etter bestemmelsene i vedlegg I til direktiv 2012/27/EU, supplert med de detaljerte retningslinjene fattet ved kommisjonsvedtak 2008/952/EF.

Annet ledd gir anvisning på at brenselsbesparelsen skal beregnes ut fra fastsatte referanseverdier i samsvar med delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/2402 og etter formlene i vedlegg II til direktiv 2012/27/EU.

Bestemmelsen er ny, men viderefører innhold som tidligere var del av definisjonen av «høyeffektiv kraftvarme». Henvisningene i bestemmelsen er oppdatert som følge av regelverksendringer fra EU og innlemmelser av nye regelverk i EØS-avtalen. Dette gjelder direktiv 2004/8/EF (CHP-direktivet) som er opphevet og erstattet av direktiv 2012/27/EU (energieffektiviseringsdirektivet).

Energieffektiviseringsdirektivet ble oppdatert i 2018, gjennom endringsdirektiv 2018/2002.

Energieffektiviseringsdirektivet fra 2012, med endringene vedtatt i 2018, ble den 11. juli 2025 inntatt i EØS-avtalen. Bilag II i direktiv 2004/8/EF er innholdsmessig videreført i sin helhet i vedlegg I i direktiv 2012/27/EU. Den tidligere formuleringen "bilag" er oppdatert til "vedlegg" i den nye bestemmelsen. De detaljerte retningslinjene fattet ved kommisjonsvedtak 2008/952/EF gjelder fremdeles, og er ikke oppdatert, jf. direktiv 2012/27/EU bilag I, del II, bokstav (k).

Videre er kommisjonsbeslutning 2011/877/EU opphevet og erstattet av delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/2402. Formler for beregning av brenselsbesparelse som tidligere var i vedlegg III til direktiv 2004/8/EF, er innholdsmessig videreført i sin helhet i vedlegg II i direktiv 2012/27/EU. Det er i tillegg gjort ett tillegg i vedlegg II, jf. første avsnitt bokstav (c) (calculations of energy savings using alternative calculation.)

6.3.6 Til § 9 Innhold i opprinnelsesgarantier for gass

Bestemmelsen er ny og angir de nærmere opplysninger som minimum må foreligge for at en opprinnelsesgaranti for gass kan bli utstedt. Vilåårene er kumulative. Flere av vilåårene er likelydende som ved innholdet i opprinnelsesgarantier for elektrisk energi etter § 6. Noen er spesifikke for gass.

Bokstav b) krever at det blir opplyst om produksjonsteknologi og råstoff benyttet. Dette kan variere avhengig av om den produserte gassen er biogass eller fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse.

Bokstav e) gjelder bare til innhold i opprinnelsesgarantier for biogass, og angir at navn på sertifiseringsorgan eller utsteder av attestasjon på oppfyllelse av bærekrafts- og utslippsreduksjonskriteriene, som definert i § 3, skal oppgis.

Bokstav f) gjelder bare til innhold i opprinnelsesgarantier for fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse. Formuleringen «fornybar elektrisk energi brukt i produksjonen» er vid, og omfatter bl.a. elektrisitet produsert fra høyeffektiv kraftvarme.

6.3.7 Til § 10 Innhold i opprinnelsesgarantier for varme og kjøling

Bestemmelsen er ny og angir de nærmere opplysninger som minimum må foreligge for at en opprinnelsesgaranti for varme og kjøling kan bli utstedt. Vilåårene er kumulative. Flere av vilåårene er likelydende som ved innholdet i opprinnelsesgarantier for elektrisk energi etter § 6. Noen er spesifikke for varme og kjøling.

Bokstav f) angir at datoen for varme- eller kjølesentralens idriftsettelse skal oppgis. Selv om det vil være fjernvarmeanlegget som har fått konsesjon og dermed er den som kan bli godkjent til ordningen for opprinnelsesgarantier, kan anlegget være satt sammen av flere varme- eller kjølesentraler. Med varme- eller kjølesentral siktes det til der varmen eller kjølingen blir produsert og målt før det leveres via leverandørens rør til kunden.

6.4 Kapittel 3 Utstedelse og administrasjon av opprinnelsesgarantier

6.4.1 Til § 11 Utstedelse av opprinnelsesgarantier

Bestemmelsen gir de nærmere rammer for utstedelse av opprinnelsesgarantier. Bestemmelsen er videreført fra gjeldende forskrift, med noen endringer i fjerde ledd som følge av utvidelsen av ordningen.

Første ledd fastslår at registeransvarlig skal utstede opprinnelsesgarantier til innehaver av alle godkjente produksjonsanlegg som anmoder om slike, og som oppfyller kravene i denne forskriften. Statnett er i dag utpekt som ansvarlig for utstedelse av opprinnelsesgarantier for elektrisk energi. Departementet må peke ut registeransvarlig for utstedelse av opprinnelsesgarantier for biogass, fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse og varme og kjøling.

Annet ledd regulerer at når et produksjonsanlegg faller innenfor flere kategorier samtidig, kan registeransvarlig utstede opprinnelsesgarantier til det aktuelle produksjonsanlegget som reflekterer denne sammensetningen. De ulike kategoriene fremgår av forskriften § 4. NVE fastsetter nærmere beregningsregler for utstedelse av opprinnelsesgarantier til slike kombinerte produksjonsanlegg.

Tredje ledd regulerer at elektrisk energi som er produsert ved kogenerering, kun skal få utstedt opprinnelsesgarantier for den andelen av produksjon av elektrisk energi som er fremstilt ved høyeffektiv kraftvarme. For å avgjøre om noe er fremstilt ved høyeffektiv kraftvarme, må det ses til definisjonen i § 3 og referanseverdier i § 8.

Fjerde ledd fastslår at for hver produserte MWh fornybar energi som tilsvarer mengden som er levert til et distribusjonsnett eller er fysisk tilgjengelig for handel, kan det utstedes opprinnelsesgarantier for. Formuleringen nå gjelder «fornybar energi» i stedet for «elektrisk energi» slik gjeldende § 9 fjerde ledd lyder. I tillegg er det lagt til en presisering om at energien må tilsvare mengden som er levert til et distribusjonsnett eller er fysisk tilgjengelig for handel. Presiseringen underbygger at det ikke skal utstedes opprinnelsesgarantier for egenbruk av energi. Med bl.a. biogass og fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse, kan energien fraktes på andre måter enn gjennom rørnett, f.eks. på tankbil, skip osv. Størrelsen på en opprinnelsesgaranti er 1 MWh. Videre følger det at energi brukt til pumping av vann, som pumpekraftverk, skal trekkes fra ved beregningen av den totale energiproduksjonen som danner grunnlag for utstedelse av opprinnelsesgaranti.

Femte ledd legger til grunn at opprinnelsesgarantier varer maksimalt 1 år fra tidspunktet for avsluttet produksjon av den korresponderende energienhet, dersom den ikke er innløst tidligere. Etter 1 år fra produksjonen av den korresponderende energienheten ble avsluttet, kan opprinnelsesgarantien ikke omsettes lenger. Blir opprinnelsesgarantien innløst tidligere, blir den regnet som brukt og kan ikke omsettes lenger.

6.4.2 Til § 12 Måling og godkjent produksjon

Bestemmelsen er videreført fra gjeldende forskrift, men utvidet i omfang med nye kategorier for opprinnelsesgarantier. Bestemmelsens overskrift påpeker understreker den nære sammenhengen måling har med godkjent produksjon for å få utstedt opprinnelsesgarantier.

Første ledd regulerer at opprinnelsesgarantier skal utstedes på bakgrunn av nettoproduksjon. Formuleringen «nettoproduksjon» sikter til energien som leveres ut på nettet eller gjøres tilgjengelig for handel. Dette vil være brutto produksjon fra energianlegget, minus forbruk i eventuelt hjelpeutstyr i forbindelse med produksjonen, tap i hovedtransformator eller annen veksler eller konvertering relatert til produksjonen og energi fra eventuell hjelpegenerator. Forståelsen er tilsvarende den som legges til grunn for «nettoproduksjon» i forskrift om kraftomsetning og netjtjenester § 3-4 tredje ledd.

Annet ledd regulerer at opprinnelsesgarantier for elektrisk energi utstedes på grunnlag av måledata som skal sendes inn til den avregningsansvarlige i henhold til energiloven § 4-3. Bestemmelsen er i sin helhet videreført fra gjeldende forskrift.

Tredje ledd fastslår at opprinnelsesgarantier for biogass utstedes på grunnlag av månedlige måledata for produksjon og tilhørende dokumentasjon på bærekraft. Med dokumentasjon på bærekraft menes slik det er definert i denne forskriften § 3 c. Det viser til tilhørende måledata for volum det er utstedt dokumentasjon på bærekraft for. Dette innebærer at opprinnelsesgarantien må være knyttet til månedlig måledata for volum som det er utstedt dokumentasjon på bærekraft for.

Fjerde ledd fastslår at opprinnelsesgarantier for fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse utstedes på grunnlag av månedlige måledata for produksjon.

Femte ledd regulerer at opprinnelsesgarantier for varme og kjøling utstedes på grunnlag av månedlige måledata for varme og kjøling produsert med fornybare energikilder i fjernvarmeanlegg med konsesjon. Det presiseres at for produksjon fra varmepumper kan det gis opprinnelsesgarantier for andelen som stammer fra omgivelsesvarme ut ifra målt årlig sesongvirkningsgrad.

Sjette ledd regulerer at der elektrisitet, biogass, fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse, varme og kjøling konverteres til en annen energiform som kan få utstedt opprinnelsesgarantier, kan det utstedes opprinnelsesgarantier for den konverterte energien først etter at det er innløst opprinnelsesgarantier for den anvendte energien. Hvis det eksempelvis brukes elektrisitet for å produsere hydrogen, må det innløses opprinnelsesgarantier for den anvendte elektrisiteten før det kan utstedes opprinnelsesgarantier for det produserte hydrogenet. Dette for å hindre dobbelttelling. Kravet om innløsning før utstedelse av opprinnelsesgarantier til den konverterte energien gjelder bare for energiformer med nasjonal omsetning av opprinnelsesgarantier. Det betyr de energiformer som har et system for opprinnelsesgarantier i Norge.

6.4.3 Til § 13 Register for opprinnelsesgaranti

Bestemmelsen stiller krav til registeransvarlig og til registerets funksjonalitet. Bestemmelsen er videreført fra gjeldende forskrift, med noen tilføyelser i fjerde ledd for å være i tråd med direktiv (EU) 2018/2001 artikkel 19.

Første ledd fastslår at registeransvarlig skal loggføre all utstedelse innløsning, import, eksport og omsetning av opprinnelsesgarantier i Norge, i tillegg til å gjøre nødvendig statistikk tilgjengelig.

Annet ledd sier at registeransvarlig skal legge til rette for at opprinnelsesgarantier kan omsettes og innløses på en objektiv og ikke-diskriminerende måte.

Tredje ledd sier at registeret skal kunne kommunisere med tilsvarende i andre land som omfattes av EØS-avtalen.

Fjerde ledd regulerer at registeransvarlig skal godkjenne opprinnelsesgarantier fra andre land som omfattes av EØS-avtalen eller der det foreligger en avtale om gjensidig aksept av opprinnelsesgarantier mellom EØS-/EFTA-statene og tredjelandet. Dette er en utvidelse sammenlignet med dagens § 11 fjerde ledd som kun åpner for godkjenning av opprinnelsesgarantier fra andre land som er omfattet av EØS-avtalen. Videre er det i bestemmelsen også åpnet for at registeransvarlig kan avslå en opprinnelsesgaranti fra andre land ved velbegrunnet tvil om dens nøyaktighet, pålitelighet eller korrekthet. Dette avklarer handlingsrommet for å ikke godta en opprinnelsesgaranti fra et annet land ved at det oppstilles vilkår for å kunne avslå opprinnelsesgarantien. Myndighetene skal i så fall varsle EFTAs overvåkinsorgan (ESA) ved avslaget og begrunne hvorfor opprinnelsesgarantien(e) er avslått.

6.4.4 Til § 14 Innløsning av opprinnelsesgarantier

Bestemmelsen gir regler om innløsning av opprinnelsesgarantier, inkludert når den kan innløses og hva innløsning innebærer. Bestemmelsen er i stor grad videreført fra gjeldende forskrift. Det gjøres endringer i tredje ledd som hindrer at opprinnelsesgarantier utstedt i Norge, kan brukes i et lands rapportering på måloppnåelse etter direktiv (EU) 2018/2001.

Første ledd regulerer at innehaveren av en opprinnelsesgaranti skal innløse den i registeret dersom opprinnelsesgarantien skal brukes til dokumentasjonsformål. Innløsning skal forstås som at opprinnelsesgarantien tas ut av sirkulasjon slik at den ikke lenger kan omsettes. Opprinnelsesgarantier kan bare innløses en gang, og den blir regnet som brukt når den er innløst. Dette hindrer muligheten for dobbelttelling.

Annet ledd fastslår at registeransvarlig på forespørsel fra den innløsende part skal utstede dokumentasjon på at opprinnelsesgarantier er innløst.

Tredje ledd fastslår at det ikke er mulig for andre land å bruke opprinnelsesgarantier utstedt i Norge til sin rapportering av offisiell statistikk for produksjon og bruk av fornybar energi, herunder rapportering av måloppnåelse i henhold til artikkel 3 eller beregning av brutto sluttforbruk av fornybar energi i henhold til artikkel 7 i direktiv (EU) 2018/2001. Bestemmelsen er inntatt for å være i samsvar med direktiv (EU) 2018/2001 artikkel 19 nr. 2 sjette ledd.

6.4.5 Til § 15 Publisering av årlig restenergimiks

Bestemmelsen regulerer at NVE skal publisere data om restenergimiks årlig. Allerede i dag publiserer NVE data om restenergimiks på elektrisitet på sine nettsider, men dette i forbindelse med krav stilt til kraftleverandører om å informere sine sluttbrukere om opprinnelsen til leveranser av elektrisk energi i foregående år, jf. forskrift om kraftomsetning og netjtjenester § 8-5. Bestemmelsen om publisering av årlig restenergimiks vil synliggjøre volumet av opprinnelsesgarantier som er innløst for forbruk i Norge. I tillegg vil det tilgjengeliggjøre informasjon om flere energibærere enn elektrisitet, ettersom varedeklarasjon kun er et krav for elektrisitet. Kravet om å publisere årlig restenergimiks harmonerer også med kravet i forskriften § 13 første ledd annet punktum om at registeransvarlig skal gjøre nødvendig statistikk tilgjengelig.

6.5 Kapittel 4 Finansiering og gebyr

6.5.1 Til § 16 Finansiering og gebyr

I *første ledd* gis NVE anledning til å kunne ta gebyr for godkjenning av nye produksjonsanlegg. De nye produksjonsanleggene som etter utvidelsen av ordningen kan søke om godkjenning hos NVE, er i mindre grad regulert enn det produksjonsanlegg for elektrisitet er. For eksempel har disse ikke de samme kravene til måling som elektrisk energi har. Andre produksjonsteknologier har heller ikke den samme digitale tilgjengeligheten på nødvendige tall og målinger. De nye produksjonsteknologiene medfører at godkjenning av søknader øker både i omfang og tid. Gebyradgangen reflekterer at NVE vil få økte kostnader i forbindelse med opprinnelsesgarantiordningen.

I *annet ledd* fremgår det at registeransvarlig har mulighet til å kreve gebyr for dekning av kostnadene til opprinnelsesgarantiordningen. Registeransvarlig kan kreve gebyr av enhver som benytter seg av ordningen med opprinnelsesgarantier. Registeransvarlig skal finansiere ordningen på tilsvarende måte som avregningsansvarliges oppgaver. Dette er bl.a. regulert gjennom forskrift om kraftomsetning og netjtjenester. Registeransvarlig skal investere i systemer som fører til effektiv drift og utvikling. Ved utvidelsen av opprinnelsesgarantiordningen, vil registeransvarlig sine kostnader i forbindelse med opprinnelsesgarantiordningen øke, både i form av utviklingskostnader og driftskostnader. NVE skal godkjenne gebyrstrukturen.

Departementet legger til grunn at gebyrene utformes slik at de er rimelige og formålstjenlige.

6.6 Kapittel 5 Tilsyn, kontroll og dispensasjon

Til § 17 Kontroll

Bestemmelsen fastslår at NVE kan kontrollere at kravene i eller i medhold av forskriften blir etterlevd.

6.6.1 Til § 18 Pålegg

Bestemmelsen regulerer at NVE kan gi de pålegg som er nødvendige for gjennomføring av bestemmelsene i denne forskriften.

6.6.2 Til § 19 Overtredelsesgebyr

Bestemmelsen fastsetter at ved forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelsene i § 5 annet ledd, tredje ledd og fjerde ledd tredje punktum, § 12, § 17 annet ledd og pålegg gitt i medhold av § 18, kan NVE ilegge overtredelsesgebyr i medhold av energiloven § 10-7.

Bestemmelsen er videreført fra gjeldende forskrift med noen endringer. Det er tatt ut av bestemmelsen at medvirkning til overtredelse kan føre til overtredelsesgebyr. I tillegg er det føyd til at overtredelse av krav til måling, rapportering og uavhengig kontroll stilt av NVE i vedtak, jf. § 5 annet ledd, kan føre til overtredelsesgebyr.

[Energiloven § 10-7](#) gir hjemmel for å ilegge overtredelsesgebyr etter reglene i forvaltningsloven § 44 til den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bl.a. forskrift, når det i forskriften er særskilt bestemt at overtredelse kan medføre overtredelsesgebyr.

For at overtredelse av bestemmelser i forskriften om opprinnelsesgarantier eller pålegg gitt i medhold av forskriften skal kunne ilegges overtredelsesgebyr, må dette være «særskilt bestemt» jf. [energiloven § 10-7](#) første ledd nr. 4. I samsvar med dette, bestemmer § 19 særskilt at det skal kunne ilegges overtredelsesgebyr ved overtredelse av visse bestemmelser i forskriften om opprinnelsesgarantier og ved overtredelse av pålegg gitt i medhold av § 18.

Muligheten til å ilegge overtredelsesgebyr vil bidra til at bestemmelsene i forskriften etterleves, og at formålet med bestemmelsene oppnås. Tvangsmulkt eller straff anses som mindre egnede virkemidler for reaksjon og sanksjon ved brudd på bestemmelsene.

For at et ilagt gebyr skal få tilstrekkelig preventiv virkning, må bl.a. økonomisk evne tillegges vekt ved utmålingen av overtredelsesgebyret. Samtidig skal ikke reaksjonen være urimelig eller uforholdsmessig. Hva som er en formålstjenlig reaksjon, må derfor vurderes konkret ut fra overtredelsens grovhet, overtredelsens omfang og virkninger, eventuell gjentakelse samt fordel eller fortjeneste, økonomisk evne og utvist skyld.

En beslutning om overtredelsesgebyr vil være et enkeltvedtak som i henhold til forvaltningsloven kan påklages til overordnet forvaltningsmyndighet. Det vil på vanlig måte også være anledning til sivilrettslig prøving av saken for domstolene.

Naturgassloven, som regulerer biogass, har ingen hjemmel til å ilegge overtredelsesgebyr.

6.6.3 Til § 20 Dispensasjon

NVE kan i særlige tilfeller dispensere fra forskriften i konkrete saker. Dette gjelder bl.a. tilfeller hvor det har oppstått en feil hos NVE eller Statnett som har ført til at et produksjonsanlegg ikke har hatt mulighet til å søke om en ny godkjenningsperiode, og har dermed gått glipp av opprinnelsesgarantier. I slike tilfeller tidligere har NVE dispensert fra forskriften ved å be Statnett etterutstede opprinnelsesgarantier selv om produksjonsanlegget ikke var godkjent for perioden.

6.7 Kapittel 6 Ikrafttredelse

6.7.1 Til § 21 Ikrafttreden

Denne forskriften trer i kraft fra xx.xx.xxxx. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift om opprinnelsesgarantier for produksjon av elektrisk energi av 14. desember 2007 nr. 1652.

7 Forslag til forskrift om opprinnelsesgarantier for produksjon av fornybar energi (forskrift om opprinnelsesgarantier)

Hjemmel: Fastsatt av Energidepartementet X. måned 2026 med hjemmel i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. § 4-3 fjerde ledd og § 10-6 og lov 28. juni 2002 nr. 61 om felles regler for det indre marked for naturgass § 13 første ledd.

Kapittel 1. Formål, virkeområde og definisjoner

§ 1. Formål

Forskriften skal sikre at alle produsenter av fornybar energi på anmodning kan få utstedt garantier som bekrefter at en gitt mengde fornybar energi er produsert fra en spesifisert energikilde på spesifisert tid og sted, samt legge til rette for registrering, omsetning og innløsning i et elektronisk register for slike garantier. Forskriften skal legge grunnlaget for et pålitelig verktøy for dokumentasjon av produksjon av fornybar energi i Norge.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder godkjenning og kategorisering av produksjonsanlegg til ordningen for opprinnelsesgarantier, samt registrering, utstedelse, omsetning og innløsning av slike garantier.

Forskriften gjelder opprinnelsesgarantier for produksjon av fornybar energi som er omfattet av energiloven eller naturgassloven.

§ 3. Definisjoner

I denne forskriften betyr:

- a. *Biogass*: Gassformige brensler produsert fra biomasse.
- b. *Biomasse*: Den biologisk nedbrytbare delen av produkter, avfall og rester av biologisk opprinnelse fra jordbruk, skogbruk, fiske, akvakultur og tilhørende næringer, samt den

biologisk nedbrytbare delen av industriavfall og kommunalt avfall, likevel ikke avfall av fossilt opphav.

- c. *Dokumentasjon på bærekraft*: Dokumentasjon utstedt av et sertifiseringsorgan akkreditert under en frivillig ordning som er godkjent av Europakommisjonen eller annen godkjent uavhengig attestasjon for overholdelse av bærekrafts- og utslippsreduksjonskriteriene i tråd med forskrift om bærekrafts- og utslippsreduksjonskriterier § 9-1.
- d. *Fornybar energi*: Energi fra fornybare ikke-fossile kilder i form av vindenergi, solenergi (termisk solenergi og solcelleenergi) og geotermisk energi, energi fra omgivelsene, tidevanns- og bølgeenergi og annen havenergi, vannkraft, biomasse, gass fra fyllplasser, gass fra renseanlegg og biogass.
- e. *Fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse*: Gassformig brensel der energiinnholdet kommer fra andre fornybare kilder enn biomasse.
- f. *Fornybar varme*: Varme produsert fra fornybar energi.
- g. *Fornybar kjøling*: Kjøling produsert fra fornybar energi.
- h. *Høyeffektiv kraftvarme*: Kraftvarme som gir brenselsbesparelse på minst 10 prosent sammenlignet med separat fremstilling av elektrisk energi og termisk energi i henhold til referanseverdier i § 8 (høyeffektiv kogenerering). Kraftvarme fra kogenereringsanlegg med installert effekt mindre enn 1 megawatt elektrisk effekt (1 MWe) kan også regnes som høyeffektiv dersom den gir brenselsbesparelse sammenlignet med separat fremstilling av elektrisk energi og termisk energi i henhold til referanseverdier i § 8.
- i. *Innløsning av opprinnelsesgaranti*: Når en innehaver bruker en opprinnelsesgaranti til dokumentasjonsformål og mottar dokumentasjon fra registeransvarlig om at den har blitt brukt.
- j. *Kraftvarme*: Termisk energi og elektrisk energi som er produsert samtidig i en prosess (kogenerering).
- k. *Nedre brennverdi*: Energiinnhold i et brensel når ikke kondenseringsenergien av vannfraksjonen i avgassen medregnes.
- l. *Omgivelsesenergi*: Naturlig forekommende termisk energi og energi akkumulert i miljøet innenfor avgrensede områder, som kan lagres i omgivelsesluften, med unntak av avtrekksluft, eller i overflate- eller avløpsvann.
- m. *Opprinnelsesgaranti*: Bekreftelse på at en gitt mengde energi er produsert fra en spesifisert energikilde på spesifisert tid og sted.
- n. *Register*: System for registrering, utstedelse, overføring og innløsning av opprinnelsesgarantier.
- o. *Registeransvarlig*: Den enhet som av departementet er utpekt som ansvarlig for å utstede opprinnelsesgarantier, samt utvikle og drifte et innløsningssystem og elektronisk register for slike garantier.
- p. *Tidsperiode*: Tidsrommet for produksjon av fornybar energi angitt fra en dato til og med en gitt dato innen samme kalenderår.

Kapittel 2. Kategorier og innhold

§ 4. Kategorier av opprinnelsesgarantier

Produksjonsanlegg for elektrisk energi skal deles i følgende kategorier for tildeling av opprinnelsesgarantier:

- a. Produksjon fra fornybare energikilder
- b. Produksjon ved høyeffektiv kraftvarme
- c. Annen produksjon

Produksjonsanlegg for gass skal deles i følgende kategorier for tildeling av opprinnelsesgarantier:

- a. Produksjon av biogass
- b. Produksjon av fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse
- c. Annen produksjon

Produksjonsanlegg for varme og kjøling skal deles inn i følgende kategorier for tildeling av opprinnelsesgarantier:

- a. Produksjon av fjernvarme
- b. Produksjon av fjernkjøling
- c. Annen produksjon

§ 5. Godkjenning og kategorisering av anlegg

Norges vassdrags- og energidirektorat kan på bakgrunn av søknad godkjenne og kategorisere produksjonsanlegg i samsvar med § 4 til ordningen for opprinnelsesgarantier.

Produsenter som etterspør opprinnelsesgarantier, skal gi Norges vassdrags- og energidirektorat de nødvendige opplysninger for godkjenning og kategorisering av anlegg.

Norges vassdrags- og energidirektorat kan i vedtak om godkjenning av produksjonsanlegg stille krav til måling, rapportering og uavhengig kontroll for å godkjenne anlegg til ordningen.

Godkjennelsen av et anlegg har en varighet på 5 år. Anlegg kan ved ny søknad få godkjenning for nye perioder med en varighet på 5 år. Den som har fått godkjenning skal uten ugrunnet opphold innrapportere endring av anlegg eller driftsmåte til Norges vassdrags- og energidirektorat.

§ 6. Innhold i opprinnelsesgarantier for elektrisk energi

Følgende opplysninger skal som minimum foreligge for en opprinnelsesgaranti for elektrisk energi:

- a. Kategori, jf. § 4,
- b. Produksjonsteknologi og energikilde,
- c. Tidsperiode for produksjonen,
- d. Navn, beliggenhet og installert effekt for anlegget der energien er produsert, samt midlere årsproduksjon for produksjonsanlegget,
- e. Om, og i hvilket omfang, anlegget har mottatt investeringsstøtte og om, og i hvilket omfang, energienheten på annen måte har nytt godt av en nasjonal støtteordning, samt støtteordningens art,
- f. Datoen for anleggets idriftsettelse,
- g. Utstedelsesdato, -land og entydig identifikasjonsnummer.

§ 7. Innhold i opprinnelsesgarantier for elektrisk energi fra høyeffektiv kraftvarme

Følgende opplysninger skal som minimum foreligge for en opprinnelsesgaranti for elektrisk energi fra høyeffektiv kraftvarme:

- a. Kategori, jf. § 4,
- b. Produksjonsteknologi og energikilde,
- c. Tidsperiode for produksjonen,
- d. Navn, beliggenhet og installert effekt for anlegget der energien er produsert,
- e. Type brensel og dens nedre brennverdi,
- f. Anvendelsen av varmen fra kraftvarmeprosessen (kogenereringsprosessen),
- g. Brenselsbesparelsen som er oppnådd gjennom bruk av høyeffektiv kraftvarme sammenlignet med separat produksjon av elektrisk energi og varme,
- h. Om, og i hvilket omfang, anlegget har mottatt investeringsstøtte og om, og i hvilket omfang, energienheten på annen måte har nytt godt av en nasjonal støtteordning, samt støtteordningens art,
- i. Datoen for anleggets idriftsettelse,
- j. Utstedelsesdato, -land og entydig identifikasjonsnummer.

§ 8. Referanseverdier for høyeffektiv kraftvarme

Andelen elektrisk energi som er produsert ved kogenerering skal beregnes etter bestemmelsene i vedlegg I til direktiv 2012/27/EU, supplert med de detaljerte retningslinjene fattet ved kommisjonsvedtak 2008/952/EF.

Brenselsbesparelsen skal beregnes ut fra fastsatte referanseverdier i samsvar med delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/2402 og etter formlene i vedlegg II til direktiv 2012/27/EU.

§ 9. Innhold i opprinnelsesgarantier for gass

Følgende opplysninger skal som minimum foreligge for en opprinnelsesgaranti for gass:

- a. Kategori, jf. § 4,
- b. Produksjonsteknologi og råstoff benyttet,
- c. Tidsperiode for produksjonen,
- d. Navn, beliggenhet, og installert effekt for anlegget der gassen er produsert,
- e. For biogass: Navn på sertifiseringsorgan eller utsteder av attestasjon på oppfyllelse av dokumentasjon på bærekraft,
- f. For fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse: Dokumentasjon på bruk av opprinnelsesgarantier for fornybar elektrisk energi brukt i produksjon av den fornybare gassen,
- g. Om, og i hvilket omfang, anlegget har mottatt investeringsstøtte, og om, og i hvilket omfang, energienheten på annen måte har nytt godt av en nasjonal støtteordning, samt støtteordningens art,
- h. Datoen for anleggets idriftsettelse,
- i. Utstedelsesdato, -land og entydig identifikasjonsnummer.

§ 10. Innhold i opprinnelsesgarantier for varme og kjøling

Følgende opplysninger skal som minimum foreligge for en opprinnelsesgaranti for varme og kjøling:

- a. Kategori, jf. § 4,
- b. Produksjonsteknologi og energikilde,
- c. Tidsperiode for produksjonen,
- d. Navn, beliggenhet og installert effekt for anlegget der energien er produsert,
- e. Om, og i hvilket omfang, anlegget har mottatt investeringsstøtte, og om, og i hvilket omfang, energienheten på annen måte har nytt godt av en nasjonal støtteordning, samt støtteordningens art,
- f. Datoen for varme- eller kjølesentralens idriftsettelse,
- g. Utstedelsesdato, -land og entydig identifikasjonsnummer.

Kapittel 3. Utstedelse og administrasjon av opprinnelsesgarantier

§ 11. Utstedelse av opprinnelsesgarantier

Registeransvarlig skal utstede opprinnelsesgarantier til innehaver av alle godkjente produksjonsanlegg som anmoder om slike, og som oppfyller kravene i denne forskriften.

Når et produksjonsanlegg har produksjon som faller innenfor flere kategorier samtidig, jf. § 4, kan registeransvarlig utstede opprinnelsesgarantier til det aktuelle anlegget som reflekterer denne sammensetningen. Norges vassdrags- og energidirektorat fastsetter nærmere beregningsregler for utstedelse av opprinnelsesgarantier til slike kombinerte produksjonsanlegg.

Dersom den elektriske energien er produsert ved kogenerering, skal det kun utstedes opprinnelsesgarantier for den andelen av produksjonen av elektrisk energi som er fremstilt ved høyeffektiv kraftvarme.

Det kan bare gis en opprinnelsesgaranti for hver produserte MWh fornybar energi som tilsvarer mengden som er levert til et distribusjonsnett eller er fysisk tilgjengelig for handel. Energi brukt til pumping av vann (pumpekraftverk) skal trekkes fra ved beregningen av den totale energiproduksjonen som danner grunnlag for utstedelse av opprinnelsesgaranti.

Maksimal varighet av en opprinnelsesgaranti er 1 år fra tidspunktet for avsluttet produksjon av den korresponderende energienhet, dersom den ikke er innløst tidligere.

§ 12. Måling og godkjent produksjon

Opprinnelsesgarantier skal utstedes på bakgrunn av nettoproduksjon.

Opprinnelsesgarantier for elektrisk energi utstedes på grunnlag av måledata som skal sendes inn til den avregningsansvarlige i henhold til energiloven § 4-3.

Opprinnelsesgarantier for biogass utstedes på grunnlag av minimum månedlige måledata for produksjon og tilhørende dokumentasjon på bærekraft som definert i § 3 bokstav c.

Opprinnelsesgarantier for fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse utstedes på grunnlag av minimum månedlige måledata for produksjon.

Opprinnelsesgarantier for varme og kjøling utstedes på grunnlag av minimum månedlige måledata for varme og kjøling produsert med fornybare energikilder i fjernvarmeanlegg med konsesjon. For produksjon fra varmepumper kan det gis opprinnelsesgarantier for andelen som stammer fra omgivelsesvarme ut ifra målt årlig sesongvirkningsgrad.

Der elektrisitet, biogass, fornybar gass av ikke-biologisk opprinnelse, varme og kjøling konverteres til en annen energiform, skal det innløses opprinnelsesgarantier for den anvendte energien før det kan utstedes nye opprinnelsesgarantier. Dette gjelder bare for de energiformer hvor det finnes nasjonal omsetning av opprinnelsesgarantier.

§ 13. Register for opprinnelsesgarantier

Registeransvarlig skal loggføre all utstedelse, innløsning, import, eksport og omsetning av opprinnelsesgarantier i Norge. Videre skal registeransvarlig gjøre nødvendig statistikk tilgjengelig.

Registeransvarlig skal legge til rette for at opprinnelsesgarantier kan omsettes og innløses på en objektiv og ikke-diskriminerende måte.

Registeret skal kunne kommunisere med tilsvarende registre i andre land som omfattes av EØS-avtalen.

Registeransvarlig skal godkjenne opprinnelsesgarantier fra andre land som omfattes av EØS-avtalen eller der det foreligger en avtale om gjensidig aksept av opprinnelsesgarantier mellom EØS-EFTA-statene og tredjelandet. Registeransvarlig kan avslå en opprinnelsesgaranti fra andre land ved velbegrunnet tvil om dens nøyaktighet, pålitelighet eller korrekthet. Myndighetene skal varsle EFTAs overvåkningsorgan ved avslaget og begrunne det.

§ 14. Innløsning av opprinnelsesgarantier

Innehaver av en opprinnelsesgaranti skal innløse denne i registeret dersom opprinnelsesgarantien skal brukes til dokumentasjonsformål. En opprinnelsesgaranti kan bare brukes en gang, og skal regnes som brukt når den er innløst.

Registeransvarlig skal på forespørsel fra den innløsende part utstede dokumentasjon på at opprinnelsesgarantier er innløst.

Opprinnelsesgarantier utstedt i Norge kan ikke brukes i andre lands rapportering av offisiell statistikk for produksjon og bruk av fornybar energi, herunder rapportering av måloppnåelse i henhold til artikkel 3 eller beregning av brutto sluttforbruk av fornybar energi i henhold til artikkel 7 i direktiv (EU) 2018/2001.

§ 15. Publisering av årlig restenergimiks

Norges vassdrags- og energidirektorat skal årlig publisere data om restenergimiks.

Kapittel 4. Finansiering og gebyr

§ 16. Finansiering og gebyr

Norges vassdrags- og energidirektorat kan ta gebyr for godkjenning av nye produksjonsanlegg.

Registeransvarlig kan kreve gebyr for dekning av kostnadene til ordningen, av enhver som benytter seg av ordningen med opprinnelsesgarantier som omhandlet i denne forskriften. De samlede gebyrer til registeransvarlig skal tilsvare de faktiske kostnader registeransvarlig har ved effektiv drift og utvikling av registeret. Gebyrstrukturen skal godkjennes av Norges vassdrags- og energidirektorat.

Kapittel 5. Tilsyn, kontroll og dispensasjon

§ 17. Kontroll

Norges vassdrags- og energidirektorat fører tilsyn og kontroll med at bestemmelsene gitt i eller i medhold av denne forskriften blir overholdt.

Enhver som omfattes av denne forskriften skal medvirke til gjennomføring av tilsyn og kontroll etter første ledd. Dette omfatter blant annet å fremskaffe opplysninger og dokumentasjon som er nødvendig for å gjennomføre tilsyn og kontroll.

§ 18. Pålegg

Norges vassdrags- og energidirektorat kan gi de pålegg som er nødvendige for gjennomføring av bestemmelsene i denne forskriften.

§ 19. Overtredelsesgebyr

Ved forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelsene i § 5 annet ledd, tredje ledd og fjerde ledd tredje punktum, § 12, § 17 annet ledd og pålegg gitt i medhold av § 18, kan Norges vassdrags- og energidirektorat ilegge overtredelsesgebyr i medhold av energiloven § 10-7.

§ 20. Dispensasjon

Norges vassdrags- og energidirektorat kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelser i denne forskrift.

Kapittel 6. Ikrafttredelse

§ 21. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft xx.xx.xxxx. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift om opprinnelsesgarantier for produksjon av elektrisk energi av 14. desember 2007 nr. 1652.